

THE TEARS OF A CLOWN

- EEN WEIRD PLANET FEUILLETON -

Aflevering 7 - Higher Noon

De klapdeur van het McDonald's toilet zwaaide open en een ranzige, bijna tastbare putlucht vervuld van chemische aroma's walmde naar buiten. Zwaar hijgend en met een lichte zenuwtrek rond zijn linkeroog kroop Arie op handen en knieën het damestoilet in. Zijn hart klopte in zijn keel, schichtig loerde hij in het rond.

Arie haalde enigszins gerustgesteld adem; Niemand te zien.

Hij krabbelde overeind en graaide gewoontegetrouw het kleingeld uit het onbeheerde schoteltje naast de ingang. Met nerveus trillende vingers propte hij de munten in een van de grote zakken van zijn gele overall. Snel onderwierp Arie de toiletruimte aan een tweede onderzoek. Tot zijn opluchting ontdekte hij naast de drie toilethokjes een klein, niet afgesloten raampje.

Zonder een moment te aarzelen opende Arie het venster en hees zichzelf moeizaam omhoog. Hij stak zijn hoofd uit het raampje en was nog nooit zo blij geweest om een smerig, verlaten steegje te zien. Opgelucht wurmde Arie eerst zijn linker- en toen zijn rechterarm door de nauwe opening. Ter hoogte van zijn middenrif begonnen de problemen echter. De vele gratis hamburgermaaltijden hadden hun sporen nagelaten - zo'n 20 kilo vet spek rond zijn middel om precies te zijn. Arie wist met grote moeite nog enkele vetrollen door het raampje te persen maar moest toen tot zijn leedwezen vaststellen dat hij niet verder kwam. Hij zat zichzelf in de weg en zou iets anders moeten verzinnen om uit zijn precaire situatie te geraken.

Teleurgesteld wilde hij zich weer achterwaarts uit het raampje wringen, maar ook dit leverde problemen op. Na nog enkele verwoede pogingen waarin hij met schoppende benen en zwaaiende armen weer wat beweging in de zaak probeerde te krijgen moest Arie de harde feiten onder ogen zien - Hij zat muurvast in het raampje van het McDonalds damestoilet.

Op dit vernederende moment kwam "boontje" om zijn spreekwoordelijke loontje en eiste Arie's ongebreidelde vraatzucht zijn tol. Een groeiend gevoel van onbehagen maakte zich van hem meester. Hij dacht niet dat de clown hem had gezien, maar het zou waarschijnlijk niet lang duren voordat iemand het toilet binnenkwam. En als dat gebeurde moest hij een verdraaid goed verhaal klaar hebben om zich hier uit te kunnen kletsen. Om het denkproces wat te versoepelen peuterde hij moeizaam zijn laatste joint uit het borstzakje van zijn schotse kolbert. Hij had hem eigenlijk willen bewaren voor als hij hier veilig weg was gekomen, maar dit was een noodsituatie. En hij was per slot van rekening al *half* in veiligheid...

Moeizaam zoog Arie de eerste haal geestverruimende dampen naar binnen, en probeerde eventjes uit volle macht na te denken. Nee, nog niets.

Arie inhaleerde nogmaals, en vroeg zich vertwijfeld af hoe het zo ver had kunnen komen. Vanochtend was de dag nog wel zo stralend begonnen. Hij had de datum op zijn "Loesje" bescheurkalender al geruime tijd geleden rood omcirkeld - de datum waarop hij het allerlaatste hamburgerrestaurant van Nederland zou bezoeken. Wat enkele maanden geleden was begonnen als een onschuldige en inventieve vorm van flessetrekkerij had zich langzaam maar zeker ontwikkelend tot een louterend ritueel. Op een onderbewust niveau koesterde Arie de hoop dat hij na vandaag eindelijk verlost zou zijn van het jeugdtrauma dat zijn ziel reeds zo lang verstikte. Hij had vol goede moed het verfoeide Ronald McDonald kostuum aangetrokken, in de stellige overtuiging dat dit de laatste keer zou zijn dat hij zich in die beschamende uitdossing zou hoeven vertonen. Vol goed moed was hij in zijn rode invalidewagentje geklauterd en afgereisd naar het McDonalds-restaurant te Sevenum.

En alles leek tot enkele minuten geleden nog wel zo gladjes te verlopen. Toen hij op het punt stond tot aan zijn huid verzadigd het restaurant te verlaten had hij zelfs een half afspraakje met een meisje weten te scoren - iets dat op zichzelf al een wonder mocht heten. Maar juist toen Arie nog slechts enkele meters van de uitgang van het restaurant - en de vrijheid - was verwijderd had hij **de clown** gezien. In een instinctieve, panische reactie was Arie het restaurant weer ingerend en had zich in het damestoilet verstopt. En nu zat hij vast. Muurvast.

Net toen Arie een laatste walm uit zijn joint zoog en deze weggooid zag hij een beweging in zijn ooghoek. Arie probeerde enigszins duizelig zijn hoofd om te draaien, en zag bij de hoek van het steegje de silhouettes van twee kinderen. De kinderen hadden hem blijkbaar ook gezien, en kwamen wat aarzelend dichterbij om te bekijken wat daar zo verdacht klem zat in het toiletraampje.

"He Ronald, zit je vast?" .

Zodra hij de dreinende stem hoorde herkende Arie het jongetje waaraan deze toebehoorde. Het was het blonde jochie dat nog niet zo lang daarvoor het doelwit van zijn explosief gelanceerde maaginhoud was geweest. En aan het van pure haat vertrokken kindergezichtje te zien was het ventje dit nog lang niet vergeten. Ook zijn vriendje had een gelaatsuitdrukking die weinig goeds deed vermoeden en de sfeer werd allengs dreigender terwijl ze behoedzaam naderbij slopen.

Arie vertrouwde het tweetal niet, maar kon in zijn benarde situatie weinig uitrichten. Hij spooog waarschuwend enkele fluimen in hun richting om hen te ontmoedigen, maar hij had zich het speeksel kunnen besparen; de jongetjes ontweken de slecht gemikte klodders met gemak en hun nadering werd nauwelijks vertraagd. Arie besepte dat zijn situatie steeds peniebeler werd, en toen het blonde jongetje een ruwe, houten plank uit de stapels in het steegje aanwezige vuilnis opviste was het eerste woord dat in Arie's hoofd opkwam "peniebelst".

Machteloos moest Arie toezien hoe het ventje de twee meter lange plank bij wijze van oefening enige malen met grote kracht op een aantal vuilniszakken liet neerkomen. "Ja, geef die dikke rotclown een knal" moedigde het andere jongetje zijn vriendje aan. Deze had geen verdere aansporing nodig. Hij nam een korte aanloop, haalde uit en zwaaide de plank met alle kracht die hij kon opbrengen in Arie's gezicht.

Alles werd zwart....

